

Johnny NidS

**TESTAMENTUL
UNUI NEMURITOR**

**OPERA OMNIA
ROMANUL DE AZI**

TIPO MOLDOVA

TESTAMENTUL UNUI NEMURITOR

By Johnny NidS

Colecția OPERA OMNIA
romanul de azi

TIPO MOLDOVA

I.Meditație

„Totul e deșertăciune și goană după vânt”.

„Are dreptate Eclesiastul 1:14?” se întrebă Marty, într-o seară umedă de toamnă. Întins pe pat, cu telefonul în mână privea pierdut spre geamul îngust al încăperii cum se prelingeau șiruri mici de apă. La mică distanță de fereastră fluturau crengile unui tei bătrân care sta să se prăbușească în orice moment. Tulpina groasă a acestuia, goală pe dinăuntru, reprezenta acum cuibul unor veverițe iar printre crengi se zăreau cuiburile a câtorva ciori ce croncăneau prin zonă. Recent se dăduse legea că acestea sunt protejate prin lege și nu puteau fi alungate.

Pe străzi începură să mișune mașinile și claxoanele acestora l-au făcut pe Marty să-și întrerupă perioada de meditație. Se ridică și puse telefonul pe măsuta de lângă pat, obiecte ce constituiau toată mobila garsonierei.

„- De ce te grăbești să crești mare? Mulți, deși așteptau să crească mari, au fost dezamăgiți și ar fi dorit să fie din nou adolescenți sau copii. De ce toată lumea se chinuie să facă parte din ultima modă etalându-și „talentele” pe diferite forme de socializare?... De ce să te chinui să-ți reînnoiești mobila în fiecare an?...,Până la urmă, de ce ar avea omul nevoie mai mult

decât un pat și o măsuță?” răspundea sec prietenilor săi când era luat peste picioare cu privire la spațiul locuibil

„- Și găinile mele se lăfăie într-o poiată mai mare decât garsoniera ta!” îl cicăleau foștii săi colegi din facultate în discuțiile lor amicale..

Marty, ajuns la vârsta de 28 de ani, un bărbat în floare vârstei, originar dintr-o comună de lângă orașul Suceava, locuia acum singur într-o garsonieră din cartierul Zamca, cartier liniștit al Sucevei, zonă ferită de hărmălaia și zgomotul mașinilor de mare volum.

„E tot ce mi-am dorit!” erau cuvintele- răspuns la ironiile celor apropiați în ce privește dimensiunea locuinței. Aceștia din urmă, încercând să-l pună într-o lumină proastă, făcuseră ca Marty să fie ținta ironiilor acestora și în ceea ce privește îmbrăcămintea acestuia. Paltonul în stil Sherlock Holmes pe care îl purta din toamnă până în primăvară, făcea ca Marty să pară depășit de moda timpurilor dar acest lucru îl învăluia într-o aură de mister. Colegilor, însă, li se părea demodat stilul acestuia. Aura aceasta de mister, care plana în jurul lui, era atât de întărită, încât nici vecinii din scara blocului nu știau mare lucru despre acesta. Se mutase de patru luni în clădirea lor, construită în anii șaptezeci, în timpul regimului comunist iar scurtele momente în care vecinii din scara blocului scoteau o vorbă de la el, era atunci când își plătea utilitățile. Era însă, singurul cu plata la zi și administratorul de bloc era foarte mulțumit de acest lucru.

În timpul în care aceștia se adunau la anumite activități de recreere, cum ar fi jocul de cărți al bătrânilor din fața blocului, nu puteau să nu sesizeze faptul că Marty își făcu un obicei să părăsească clădirea în fiecare dimineață între orele 09.00-09.30,

II. Începuturi

Marty se naștea în a doua lună a anului în care, zece luni mai târziu cădea regimul comunist în România într-o familie cu șapte frați, fiind al șaselea copil, în ordine matematică, al unei familii modeste. Ținând cont de vremurile economie și politice, părinții lui Marty, care se nimeriră să fie vecini din copilărie, construiră o casă din chirpici cu două camere, în curtea părinților tatălui lui Marty. O sobă uriașă din camera în care locuiau, reprezenta un „pat” în plus în care cei nouă locuiau în iernile reci. Vara, cât dura procesul de renovare a camerei prin văruiere și cârpire o parte din membrii familiei își mutau dormitorul sub cerul liber, pe un pat improvizat în mijlocul ogrăzii. Să revenim la subiect. După cum, am spus, familia lui Marty locuia într-o casă cu două camere, făcută din chirpici, cu metode tradiționale în curtea părinților tatălui într-una din ea înghesuindu-se cei șapte noaptea, pentru a dormi. Pe măsură ce anii treceau, camera deveni tot mai spațioasă, frații împărțindu-se în toate colțurile Pământului, unii căsătorindu-se, alții pur și simplu plecând la muncă, în căutarea unui trai mai bun.

Copilăria și-o petrece pe o stradă situată în marginea comunei Dumbrăveni, la vremea aceea, una dintre cele mai proaste drumuri din comună. Nefiind o prioritate din cauza a

CUPRINS

I. Meditație	5
II. Începuturi	17
III. Deșteptarea	26
IV. Portret	36
V. Present	42
VI. Gânduri	53
VII. Roxana	58
VIII. Primele cheltuieli	73
IX. O nouă șansă	84
X. Prima lecție	91
XI. Printre elevi	98
XII. Experiențe	117
XIII. Ascensiunea	134
XIV. Performanța	150
XV. Începutul unei povești	159
XVI. Perspectiva morții	171
XVII. Faza națională	176
XVIII. Momente	191
XIX. Amintiri	197
XX. Timpul nu mai are răbdare	201

XXI. Undeva, găsești ceea ce cauți.....	206
XXII. O crimă „odioasă”	214
XXIII. Destinație necunoscută	224
XXIV. Ina.....	230
XXV. Furtuna	239
XXVI. Sfârșit de aventură	246
XXVII. Reunirea	249
XXVIII. O nouă aventură	254
XXIX. Nefericire	260
XXX. Dezvăluiri.....	265
XXXI. Taina seducției negative.....	269
XXXII. Începutul sfârșitului.....	273
XXXIII. Intimidare	283
XXXIV. „Monstrul” din Carpați	288
XXXV. Blestemul Laurei.....	299
XXXVI. Revanșa	302
XXXVII. Fugarul	311
XXXVIII. Nicio schimbare.....	322
XXXIX. Gânduri de despărțire	327
XL. Timpul	332
XLI. Mădălina	335
XLII. <i>Second opinion</i>	344
XLIII. Tensiuni.....	348

XLIV. Detectivul.....	352
XLV.Frăția Roșie	362
XLVI. Mădălina- partea a doua	367
XLVII. Solitarul.....	376
XLVIII. Castelul Teleki.....	385
XLIX. Reversul medaliei.....	392
L. Bătrânul Eugen.....	401
LI. Mădălina-parteia a treia	405
LII. Viața într-un sat „rece”	409
LIII. Moștenirea bătrânului Eugen	419
LIV. Final	430